

Sygn. akt **IV Ka 188/24**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędzierski

Sędziowie Sądu Okręgowego Stefan Pietrzak

Sądu Okręgowego Roger Michalczyk

Protokolant stażysta Damian Biesiekierski

przy udziale Małgorzaty Krzyżanowskiej - prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Północ w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 4 kwietnia 2024 r.

sprawy **M. K. (K.)**, s. W. i L., ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 233 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 4 stycznia 2024 r. sygn. akt XI K 572/23

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

SSO Roger Michalczyk SSO Mirosław Kędzierski SSO Stefan Pietrzak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 188/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 4 stycznia 2024 r., sygn. XI K 572/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy – jego pełnomocnik

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1-3.	1. obrazę przepisów prawa procesowego w postaci art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającą na dowolnej ocenie zebranych w sprawie dowodów, w szczególności zeznań świadka P. W. oraz wyjaśnień oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia, iż oskarżony złożył jedynie obiektywnie nieprawdziwe zeznania, mimo iż oskarżony chciał złożyć zeznania niezgodne z rzeczywistością oraz działał z zamiarem popełnienia przestępstwa z art. 233 1 k.k., albowiem okoliczności zdarzenia i jego zachowaniu po jego zaistnieniu wskazują, iż był w stanie zaobserwować uderzenie pojazdu prowadzonego przez jego żonę w pojazd marki M.. 2. obrazę przepisów prawa procesowego w postaci art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającą na dowolnej ocenie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia. iż oskarżony nie został pouczone o prawie do odmowy składania zeznań, składając je w dniu 18 marca 2021 r. w Komisariacie Policji B. S., pomimo iż w swoich wyjaśnieniach przyznał, że był pouczone przez funkcjonariusza policji.	# zasadne # częściowo zasadny # niezasadny

	3. Obrazę przepisów. prawa materialnego, a to art. 233 § 3 k.k. poprzez uznanie, iż nie podlega karze za składania fałszywych zeznań osoba, która dopuszcza się przestępstwa z art. 233 § 1 k.k., wbrew literalnej treści tego przepisu, która ogranicza jego zastosowanie wyłącznie do art. 233 § 1a k.k.	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Ad.1 Zarzut zasadny. Zarzut zasadny albowiem znacznej części argumentom na jego poparcie nie można odmówić słuszności. Ocena ta jest konsekwencją ujawnienia w wyniku kontroli instancyjnej, błędów Sądu zawartych w części motywacyjnej wyroku, pominięcia niektórych aspektów faktycznych sprawy, które mogły mieć wpływ na poczynione ustalenia i w efekcie treść zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy dokonał oceny dowodów z obrazą art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Zgodnie z art.410 kpk podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Oznacza to, że sąd orzekający nie tylko nie może opierać się na tym, co nie zostało ujawnione na rozprawie, ale też to, że wyroku nie wolno wydawać na podstawie części ujawnionego materiału dowodowego. Sąd ferując wyrok musi poddać analizie całokształt ujawnionych okoliczności. Dopiero wszechstronna analiza i ocena wszystkich dowodów i wynikających z nich okoliczności może prowadzić do wykrycia prawdy i poczynienia		

prawidłowych w tym zakresie ustaleń. Pominięcie istotnych dla sprawy okoliczności mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie kwestii winy, stanowi oczywistą obrazę przepisu art.410 kpk.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy z obrazą art.410 kpk pominął w swych ustaleniach i rozważaniach istotne dowody i fakty, czyniąc swe ustalenia w sprzeczności z nimi. Tym samym zasadna jest konstatacja, że ustalenia faktyczne w sprawie nie zostały poczynione w oparciu o ocenę całokształtu materiału dowodowego.

Nadto w wielu fragmentach ocena dowodów nie spełnia też wymogów art.7 kpk. Dyspozycja art. 7 k.p.k. obliguje Sąd do dokonania ustaleń faktycznych na podstawie wszystkich dowodów, a nie dowodów traktowanych w sposób wybiórczy, o czym przekonują pisemne motywy zaskarżonego wyroku. Tymczasem swoje przekonanie, o którym mowa w art. 7 k.p.k., Sąd I instancji ukształtował opierając się na dowodach korzystnych dla M. K. pomijając dowody dla oskarżonego niekorzystne, nie poddał zatem należytej ocenie wszystkich dowodów. Sąd nie przeanalizował też całości materiału dowodowego, a dokonana analiza w niektórych elementach sprzeczna jest zarówno z zebranymi dowodami, jak i ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

W każdym razie zaprezentowana przez Sąd w uzasadnieniu wyroku analiza materiału dowodowego jest pozbawiona należytej wnikliwości a przy tym daleko nieprzekonywująca.

Przy tym zgodnie z art. 436 k.p.k. Sąd ograniczył rozpoznanie

tych środków odwoławczych do poszczególnych uchybień, podniesionych przez skarżących oraz podlegających uwzględnieniu z urzędu, gdyż rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień jest przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania..

Co do kwestii szczegółowych :

- Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku przyjął, iż ze względu na panujące warunki, w tym porę roku, dnia i oświetlenie (zima, noc godzina 23.00), stan nietrzeźwości, niedosluch i wadę wzroku oskarżony miał subiektywne przekonanie , że nie doszło do uderzenia przez pojazd kierowany przez jego żonę w pojazd marki M.;

- Sąd pominął jednak treść zeznań złożonych przez świadka P. W. oraz treść zeznań i wyjaśnień złożonych w postępowaniu przez samego oskarżonego; świadek P. W. (k.6, k. 105- 106) wprost wskazała, iż zderzenie było widoczne, w jego wyniku doszło do odbicia pojazdu P. kierowanego przez żonę oskarżonego; w tym czasie, M. K. stał obok cofającego pojazdu, pomagał manewrować żonie pojazdem; oskarżony znajdował się więc ewidentnie bliżej miejsca zdarzenia niż świadek P. W., która obserwowała zdarzenie z okna mieszkania a więc oddalona kilkadziesiąt metrów od pojazdów; nie wydaje się więc prawdopodobnym, że oskarżony nie zaobserwował faktu kolizji pojazdów; nadto wg. tego świadka znamienne było zachowanie oskarżonego zaraz po zderzeniu pojazdów: był zaskoczony, szybko wsiadł do pojazdu, którym

następnie odjechała jego żona, po chwili jeszcze się zatrzymał, aby na nie spojrzeć;

- zeznania P. W. zostały uznane przez Sąd za wiarygodne w całości lecz ich treść i doniosłość zostały całkowicie pominięte przez sąd w rozstrzygnięciu sprawy; tymczasem panujące warunki pogodowe i oświetleniowe nie stanowiły dla tego świadka przeszkody w poczynieniu przedmiotowych spostrzeżeń, pomimo iż znajdowała się dalej od miejsca zdarzenia; warunki te pozwalały świadkowi nawet na dostrzeżenie poprawnego numeru rejestracyjnego pojazdu marki P.;

- nie przekonują zatem twierdzenia Sądu, iż to min. pora dnia i roku stanowiły przeszkodę do czynienia spostrzeżeń przez oskarżonego;

- ma też rację skarżący eksponując fakt, że sam oskarżony nie twierdził, że nie jest pewny czy do zderzenia doszło albo że ze względu na stan nietrzeźwości czy też panujące warunki nie był pewien czy doszło do kontaktu pojazdów, lecz jednoznacznie twierdził, że nie widział, aby jego żona ruszając pojazdem uderzyła w inny pojazd; tymczasem odbicie samochodów zauważyła świadek P. W., która znajdowała się znacznie dalej niż stojący obok pojazdu żony oskarżony; proste doświadczenie życiowe prowadzi do logicznego wniosku, iż oskarżony musiał widzieć kontakt pojazdu kierowanego przez żonę z M.; jego zachowanie bezpośrednio po zdarzeniu wpisuje się w tą logikę;

- co istotne w swoich zeznaniach (k.8) oraz wyjaśnieniach (k. 11-12, 93-94) oskarżony szczegółowo relacjonował min. sytuację na

parkingu, ruch innych pojazdów, zachowanie ludzi podając, iż pracowały silniki, dwie osoby próbowały zaparkować, inne się klóciły, wskazywał też na takie szczegóły jak stan szyb w pojeździe i ilość pojazdów znajdujących się na parkingu; w poczynieniu tych spostrzeżeń nie przeszkadzał zatem oskarżonemu stan nietrzeźwości, oświetlenie, pora roku, a także niedosłuch i wada wzroku; logicznym więc jest, iż skoro oskarżony był w stanie zauważyć inne pojazdy manewrujące na parkingu oraz innych ludzi, był również w stanie zauważyć zderzenie P. z M., tym bardziej, że stał obok pojazdu żony, pomagając jej manewrować podczas wyjazdu z parkingu;

- w konsekwencji, jak się wydaje, sąd I instancji bezkrytycznie uznał, że stan wzroku oraz słuchu oskarżonego, uniemożliwił należyte postrzeganie rzeczywistości a twierdzenia o niedosłuchu i wadzie wzroku oskarżonego wydają się być wyolbrzymione; przynajmniej rzeczą sądu było poczynienie należytych ustaleń co do rzeczywistego stanu zdrowia oskarżonego i jego wpływu na postrzeganie otaczającej rzeczywistości i w dalszej kolejności rozstrzygnięcie w sprawie, wspierając się w razie potrzeby stosowną opinią biegłego.

Ad.2-3. Co do tych zarzutów apelacji stwierdzić należy, iż na etapie postępowania odwoławczego nie jest zasadnym przesądanie o ich zasadności lub bezzasadności; podkreślić należy, że uregulowanie art. 233 § 1a formalnie obejmuje min. świadków, których najbliższy może zostać pociągnięty do odpowiedzialności karnej w sprawie,

w której składają zeznania (np. najbliższy jest faktycznym sprawcą lub współdziałającym), lub w innej (co do innego czynu, np. niewykrytego jeszcze przez organy ścigania); osoby te przed przystąpieniem do składania zeznań muszą zostać uprzedzone o prawie do odmowy zeznań oraz odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić je lub osobę dla nich najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe (art. 183 § 1 w zw. z art. 190 § 2 k.p.k.); takie brzmienie przepisu eliminuje wprost możliwość uchylenia się przez świadka od odpowiedzi na pytanie, gdyby ujawniało ono zachowanie stanowiące wykroczenie lub wykroczenie skarbowe (R.A. Stefański, Uchylenie się..., s. 77; zob. też uchwała SN z 30.11.2004 r., I KZP 26/04, OSNKW 2004/11–12, poz. 102); niemniej brak tego pouczenia powoduje, że na podstawie art. 233 § 3 świadkowie nie podlegają one karze, gdyby złożyły fałszywe zeznania; oznacza to w warstwie procesowej, że świadek w okolicznościach, o których mowa w § 1a, ma prawo jedynie do milczenia, natomiast nie wolno mu składać fałszywych zeznań.

Tymczasem niewątpliwie na etapie składania zeznań na Policji w dniu 18 marca 2021 roku, żonie oskarżonego nie postawiono jeszcze zarzutu popełnienia wykroczenia, co nie zmienia faktu, że obwinioną okazała się osoba najbliższa dla M. K.. Z treści protokołu z przesłuchania M. K. wynika, że nie był on pouczony o możliwości odmowy złożenia zeznań lub odpowiedzi na pytanie, jednakże w swoich wyjaśnieniach (na k. 94) oskarżony przyznał, że był pouczany przez funkcjonariusza policji, nie

precyzując na czym to pouczenie polegało.

Chowając w pamięci powyższe uwagi stwierdzić należy, że w realiach niniejszej sprawy, nie jest rzeczą sądu II instancji, na etapie postępowania odwoławczego, przesądzanie o ich znaczeniu dla odpowiedzialności oskarżonego za składanie fałszywych zeznań w sytuacji, gdy po pierwsze niezbędne są dalsze szczegółowe ustalenia związane z treścią jego wyjaśnień i przyznaniem faktu jego pouczenia przez przesłuchującego, a po wtóre nawet przyjmując, że nie wiedział, że może odmówić ich składania, gdyż dotyczą najbliższej dla niego osoby, niezbędne jest ustalenie konsekwencji tegoż mając na uwadze brzmienie przepisów art. 233 § 1 – 3 k.k.

Co więcej kwestia prawidłowości pouczenia dotyczy tylko jednego czynu zarzucanego oskarżonemu, wyłącznie zeznań w dniu 18 marca 2021 roku, nie budzi natomiast żadnych wątpliwości odnośnie drugiego zarzucanego mu czynu. Powyższe powoduje, że nie ma ona decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sądu odwoławczego.

Wniosek

O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Argumentacja jak wyżej. Ponieważ w zaskarżonym wyroku zabrakło

należytej analizie zgromadzonych dowodów, wyrok uniewinniający oskarżonego nie mógł się ostać; nadto niezbędne są dalsze szczegółowe ustalenia związane z jego wyjaśnieniami i przyznaniem faktu jego pouczenia przez przesłuchującego a w dalszej kolejności ewentualnego wypełnienia dyspozycji art. 233 kk.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Zawarta w części motywacyjnej wyroku ocena zebranych dowodów, pominięcie niektórych aspektów faktycznych sprawy, które mogły mieć wpływ na poczynione ustalenia i w efekcie treść zaskarżonego wyroku uprawnia konstatację, że Sąd Rejonowy dokonał oceny dowodów z obrazą art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. a swoje przekonanie o braku winy oskarżonego, ukształtował głównie na dowodach korzystnych dla oskarżonego, zwłaszcza na jego wyjaśnieniach, pomijając dowody niekorzystne. Nadto ocena dowodów nie spełnia też wymogów art.7 kpk, gdyż dokonana analiza w niektórych		

fragmentach sprzeczna jest zarówno z zebranymi dowodami, jak i ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Nadto niezbędne są ustalenia kwestii prawidłowości pouczeń prawnych oskarżonego podczas przesłuchania 18 marca 2021 roku, w tym też weryfikacja jego wyjaśnień i przyznania faktu jego pouczenia przez przesłuchującego (k.94), także przez przesłuchanie osoby przesłuchującej.

Powyższe mankamenty powodowały konieczność uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania

Powyższe uwagi wcale nie przesądzają kwestii winy, czy niewinności oskarżonego , gdyż będzie to możliwe dopiero po ponownym przeprowadzeniu postępowania dowodowego oraz po prawidłowej ocenie zebranych dowodów, nie noszącej cech dowolności oraz po uwzględnieniu okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego. Wysunięte zastrzeżenia, niewątpliwie budzą jednak wątpliwości co do zasadności wydanego wyroku.

Podniesione wyżej zastrzeżenia i wątpliwości w zakresie oceny materiału dowodowego sprawy niniejszej, żadną miarą nie mogą być bowiem rozumiane jako negacje prawa sądu I instancji do swobodnej oceny materiału dowodowego. Sąd ponownie rozpoznający sprawę ma jedynie obowiązek

szczegółowego rozważenia i pogłębionej analizy wszystkich dowodów we wzajemnym powiązaniu i uwarunkowaniu przy uwzględnieniu zasad rozsądnego rozumowania opartego o względy logiki i doświadczenia życiowego.

Rozpoznając ponownie sprawę sąd I instancji powinien zatem przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości z uwzględnieniem uwag wyżej wskazanych przez sąd odwoławczy.

Ocena dowodów w ewentualnie sporządzonym uzasadnieniu zapadłego wyroku winna zatem pozostawać w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego (art.7 kpk) uwzględniając także wszelkie te dalsze wymogi ustawy, jakie przewidziane są w treści art.424 kpk.

W szczególności rzeczą tego Sądu będzie należyta i wnikliwa ocena poszczególnych dowodów, uwzględniając jednocześnie zapatrywania niniejszego wyroku.

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

